

हरियो घाँसबाट साईलेज बनाउने प्रविधि र तरीका

Principle and Procedure for Silage Technology



प्रकाशक



नेपाल सरकार

कृषि भूमि व्यवस्था तथा सहकारी मन्त्रालय
पशु सेवा विभाग
पशु सेवा तालीम तथा प्रसार निर्देशनालय
क्षेत्रीय पशु सेवा तालीम केन्द्र

नेपालगञ्ज, बाँके

फोन नं. ०८१५२०३०४, फ्याक्स नं. ०८१५२०३०४

E-mail: rlstcnj2014@gmail.com

Website: www.rltnepalgunj.gov.np

वि.सं. २०७५

बन्द गरिसकेपछि माथिबाट कुनैगठौं वस्तु राख्नुपर्छ। माथिबाट थिच्नाले साइलेज फेलन पाउदैन र हावा पस्न पाउदैन। राम्रो साइलेज बन्नको लागि ३० देखि ३८ से.ग्रे.सम्म तापक्रमको आवश्यकता पर्नेभएकोले यो तरिका सबैभन्दा राम्रो र सरल मानिन्छ। विचार गर्नु पर्नेकुुरा यो छ कि हावा पानी छिर्योभने साइलेजको गुण बिग्रन जान्छ।

साईलेज तयार भएपछि साइलोको मुख खोल्ने: साईलेजमा घाँस भरेको करीब ४०।५० दिनमा साइलेज बनेर तयार हुन्छ। साईलेजको एकातिरबाट मात्र खोल्नु पर्दछ। आफ्नो आवश्यकता बमोजिम भिकेर साइलोको मुख पुनः बन्द गरिदिनुपर्छ।

साईलेजमा हुने प्रक्रिया

ताजा घाँसमा एरोबिक ब्याक्टेरीया सक्रिय हुन्छन्। जिवीत कोषहरू श्वासप्रश्वास क्रिया चालु नैरहने विरुवाले श्वास लिँदा अक्सीजन खर्चभएर जाने र कार्बनडाइक्साइड मात्र बाँकी रहन्छ। एनारोबिक अवस्था कायम भएपछि ईस्ट, हुसी र अन्य प्रकारको जीवाणु मरेर जान्छ। अक्सीजनरहित अवस्थामा साईलोको मुख बन्द गरेको ५ घण्टा भित्र यो प्रक्रिया शुरु हुन्छ। एनारोबिक जीवाणु विशेष गरी ल्याक्टोबेसिलस, पेडिकोकस ले घाँसमा भएको कार्बोहाइड्रेट लाईल्याक्टिक एसिड र केही मात्रामा एसीटिक एसिड तथा अल्कोहलमा परिणत गरिदिन्छ। यसले घाँसको अम्लता ४ पी.एच.मा पुग्दछ यसले हानिकारक किटाणु नष्ट हुन्छ, यसले गर्दाघाँसको पोष्टिक तत्व नष्ट हुन सक्दैन। हानिकारक किटाणु रहेमा घाँसको प्रोटीन तथा अमिनो एसिड लाईबिघटन गरी ब्युट्रिक अम्ल उत्पन्न गरेर दुर्गन्ध बनाइ दिन्छ। साईलोको मुख बन्द गरेको २।३ दिन भित्र नैकार्बन डाइक्साइडको मात्रा ६०।७० प्रतिशत र नाइटोजन का मात्रा ३०।४० प्रतिशत रहेमा भित्रको तापक्रम ३५ डिग्री सेन्टीग्रेड भन्दा बढी पुग्न सक्दछ।

साईलेज बनाउंदा सुक्ष्म जीवाणुहरूमा प्रभाव पार्ने तत्वहरू

- घाँसमा पानीको मात्रा ७० प्रतिशत भन्दा पनि बढी भएमा क्लोस्ट्रीडियम जस्ता हानिकारक जीवाणुले ब्युट्रिक एसिड पैदा गर्दा साईलेज गन्हाउने हुन्छ।
- ६०।७० प्रतिशत पानीको मात्रा भएमा साईलेज राम्रो बन्दछ, बढी सुख्खा भएमा हुसी पर्नेसम्भवना रहन्छ।
- घाँसमा प्रोटीन बढी मात्रा भएमा जीवाणुले विघटन भइ साईलेजको गुण र स्वाद बिग्रिने गर्दछ।

राम्रो साइलेजमा हुनुपर्ने गुणहरू:

राम्रो खालको साइलेज समाउंदा नरम, रसिलो, सुडुदा अभिलो मीठो बास्ना आउने, हरियो गाढा खैरो रंगको अथवा खैरो

खाकी रंगको हुनु पर्दछ। कुहिएको, गन्हाउने, हुसी परेको र समाउंदा ल्याच भएको हुनु हुँदैन। राम्रो र नराम्रो साइलेज छुट्याउनको लागि प्रयोगशाला परिक्षण गर्न सकिन्छ।



विवरण	राम्रो साईलेज	नराम्रो साईलेज
पि.एच.(अम्लता)	४.१	५.४
ल्याक्टिक एसिड (प्रतिशत)	८.५	१.०
एसेटिक एसिड (प्रतिशत)	२.५	३.०
व्यूटाइरिक एसिड (प्रतिशत)	०.०	३.५
एमोनियम नाइट्रेड (प्रतिशत)	१.९	४.०

साईलेज कसरी प्रयोग गर्ने:

साईलेज बनाएको ३ महिना पछि पशुहरूलाई खुवाउन ठिक्क हुन्छ। खाडलबाट साईलेज भिक्दा यदि जमीन मुनीको खाडलमा भएमा एक तह भिकी सकेपछि अथवा एक छेउबाट मात्र भिक्दा दैनिक राम्रो सँग खाल्डो प्लास्टिक अथवा पातहरूले बन्द गर्नु पर्दछ।

हाम्रो देशका गाईभैसीले साईलेज शुरु शुरुमा मन नपराउन सक्दछ तर पछि गएर भने तिनीहरूको बानी बस्न जान्छ र ज्यादै रुचाउने हुन्छन्। यदि हामीले हिउँदमा अथवा सुख्खा समयमा आवश्यक मात्रामा २५ के.जी. सम्म प्रति जनावरलाई साईलेज दिन सकेमा घाँसको आवश्यकता पर्दैन। उत्पादन कायम रहनुको साथै पशु पनि स्वस्थ रहन्छ।

फोटो सातारः रुद्र प्रसाद पौडेल

परिचय

हरियो कलिलो अवस्थाको घाँसलाई काटेर अक्सिजन रहित अवस्थामा शुष्क जिवाणुहरूद्वारा फरमेन्टेशन गराई संरक्षण गरिएको घाँसलाई साईलेज भनिन्छ। वर्षा ऋतुमा वायुमण्डलीय आद्रता बढी हुने र वर्षाले गर्दा घाँस सुकाई संरक्षण गर्ने सबैभन्दा उत्तम उपाय हो। हरियो घाँसबाट साईलेज बनाउदा मूलावाट सिन्की तयार गरे जस्तै गरी बनाईन्छ। अर्थात हरियो घाँसलाई काटेर हावापानी पस्न नदिई उचित प्रविधिबाट खाडलमा राखिएको खण्डमा जिवाणुको उपस्थितिमा अम्ल (एसिड) पैदा भइ रसायनिक परिवर्तन हुन्छ। यहि रसायनिक परिवर्तनको माध्यमबाट घाँसको पौष्टिक तत्व लामो समयसम्म संरक्षण गर्न सकिन्छ। यस्तो उचित प्रविधिबाट संरक्षित गरिएको घाँसलाई साईलेज भनिन्छ। यो हामीहरूले सुरक्षित तरिकाले बन्द गर्ने गरेमा १८/२० महिनासम्म उपयोगमा ल्याउन सकिन्छ। साईलेजको गुण हरियो घाँसलाई काट्ने समय, घाँसको किसिम र हावा नछिर्ने गरी भण्डार गर्ने प्रविधिमा निर्भर गर्दछ।

साईलेजबाट हुने फाइदाहरू

- हरियो घाँसको मौलिक गुण र पौष्टिककतालाई नष्ट नगरि धेरै समयसम्म घाँसलाई संरक्षण गर्न सकिन्छ। जसबाट सुख्खा याममा गाई, भैंसीहरूलाई आवश्यक घाँसको न्यवस्था गर्न सकिन्छ।
- वर्षा मौसममा हुने घाँसलाई हे बनाउन गाह्रो पर्ने हुन्छ। बढी भएको हरियो घाँसलाई साईलेजको रूपमा संरक्षण गरेर राख्न सकिन्छ।
- हरियो घाँसलाई हे बनाएर संरक्षण गर्नलाई भन्दा साईलेज बनाएर संरक्षण गर्दाकम ठाउँ भए पुग्छ।
- हे बनाउन काम नलाग्ने घाँसहरूलाई राम्रो गुणको साईलेज बनाउन सकिन्छ र साथैअरु भारहरू पनि वीउ लाग्नु भन्दा पहिले काटेमा पछि गएर उक्त भारहरू पनि नष्ट हुन्छन्।
- हिउँदको महिनामा नजिकको ठाउँमा हरियो घाँस नपाईने हुँदा टाढा वन जंगलमा गईघाँस ल्याउनु पर्ने हुन्छ। तर त्यस्तो मेहनतलाई साईलेज बनाई बचाउन सकिन्छ। विभिन्न देशहरूमा कृषकहरूले विभिन्न तरिकाबाट साईलेज बनाउँछन्। तर हाम्रो जस्तो देशमा कम खर्चिलो र सजिलो तरिकाले खाडल बनाई साईलेज बनाउन सबैभन्दा उपयुक्त देखिन्छ।
- जुनसकै मौसममा साईलेज बनाउन सक्ने र सबै प्रकारको घाँसको साईलेज बनाउन सक्ने।
- घाँसको पोषक तत्वको संरक्षण गर्न सक्ने, पशुले रुचाउने, स्वादिष्ट, सुपाच्य, सुगन्धित तथा पौष्टिक हुने।
- साईलेज राख्न थोरै ठाउँले पुग्ने र स्थानीय घाँसपातलाई समेत

उपयोग गर्न पाउने।

- साईलेज उपयोगमा आउने घाँस जस्तै: मकै, जुनेलो, बाज्रा प्रति इकाई जग्गामा बढी उब्जाउ दिने।

साईलेज बनाउने खाडल/साईलेज बनाउने खाडो/साईलो

साईलो आवश्यकता अनुसार १५।२० मीटर अग्लो, ८।१० मीटर परिधि भित्र भएको अग्लो टावरको रूपमा ईट, सिमेन्ट, स्टेनलेस स्टील आदिको बनाइन्छ। नेपालमा भुईँमा खाडो खन्ने वा सिमेन्ट गरी पिट साईलो, ट्रेन्च साईलो बनाईन्छ। ट्रेन्च साईलो: अग्लो पानी नजम्ने, आफ्नो गाई, भैंसीको संख्या हेरी २।३ मी गहिरो, तल्लो तहमा २ मी. फराकिलो राखी माथिल्लो भाग क्रमशः फराकिलो बनाउँदै जमीन सतह मा तीन मीटर फराकिलो बनाउनु पर्दछ। खाडल बनाउनको लागि जमिन अलि उँचो भिरालो परेको र पानी नजम्ने खालको हुनु पर्दछ।

साईलेज बनाउने घास तथा उपयुक्त बाली

गाई, भैंसीले खाने जुनसुकै हरियो घाँसबाट साईलेज बनाउन सकिन्छ। तर त्यो घाँस ज्यादैसुकैको वा खाडलमा हाल्ने समयमा धेरैपानीले भिजेको हुनु हुँदैन। गुलियो स्वाद भएको रसिलो घाँसहरू जसमा कार्बोहाइड्रेटको मात्रा बढी पाइने जस्तै: मकै, बाजरा, जौ। कार्बोहाइड्रेट बन्ने घाँसमा ज्यादा अम्ल बन्दछ। कोसे घाँसबाली त्यति उपयोगमा आउदैन। कोषे घाँसमा ज्यादा प्रोटीन हुनाले सो विघटन भई अमोनिया बन्दछ र साईलेजमा सर्दछ। कोषे घाँस बालीमा डाँठ खोक्रो हुने र सो को डाँठ भित्र हावा रहनाले साइलोमा खाँदा राम्ररी नखादिने भएकोले त्यति राम्रो साईलेज बन्न सक्दैन। कोषेबाली को साइलेज बनाउँदा केही मात्रामा खुदो मिसाएर साईलेज बनाउन सकिन्छ। साईलेज बनाउनको लागि घाँसबालीलाई फुल फुल्ने अवस्थामा काट्नु पर्दछ।

साईलेज कुन बेला बनाउने: यदि घाँस प्रशस्त छ भने साईलेज जुनसुकै बेलामा बनाउन सकिन्छ। तर हाम्रो देशमा वर्षभरी घाँस खेती गर्नसकिँदैन। अर्को तर्फ हिउँदमा घाँस मरेर जान्छ तर वर्षातको समयमा भने मकै, जुनेलो, बाजरा, टियोसेन्टी आदि घाँस लगाउन सकिन्छ साथै वर्षा याममा जताततै आफैँ उम्रिएको घाँसहरू पनि प्रशस्त मात्रामा पाईन्छ। अतः यी घाँसहरूलाई खेर जानबाट रोक्न साइलेज बनाई हिउँदमा घाँस नभएको बेला घाँसको समस्या हल गर्न सकिन्छ।

साईलेज बनाउने तरिका:

- हरीयो घाँसबाली कटनी: खाडल तयार गरी सके पछि पानी नपरेको बेलामा घाँस काटी खाडल नजिक ल्याएर राख्नु पर्दछ। फल लाग्ने बेलामा घाँस विहानीपख काट्नुपर्छ। साईलेज बनाउँदा बाहिर पोषक तत्व थपिन्न।
- घाँसलाई ओइल्याउन (Wilting) कलिलो घाँसमा ८० देखि ९० प्रतिशत सम्मको पानीको मात्रा हुनु पर्छ। करीव ६०।६५ प्रतिशत मात्र

चिस्यान साईलेज बनाउनको लागि उपयुक्त हुने भएकोले घाँस लपक्क भिजेको भए घाममा ओइलाएर राख्न वेश हुन्छ। यस्तो घाँसलाई ४।५ घण्टा राम्ररी सुकाएर ओल्याउनु पर्छ। घाँसमा पानीको मात्रा बढी भएमा क्यालोस्टीडियम जिवाणु बढी सक्रिय भएर घाँसमा भएको स्टार्च र ल्याक्टिक एसिड लाईड्युट्रिक एसिडमा परिणत गर्दछ र साइलेज सड्न थाल्छ। घाँसमा चाहिने भन्दा बढी सुकन गएमा साईलोमा खाँदा घाँसको बीच भाग खाली भईहावा भरिन्छ र अक्सिजन भएमा सड्न लाग्दछ। तसर्थघाँसलाई राम्ररी ओल्याएर सुख्खा पदार्थको मात्रा कम्तीमा ३५ देखि ४० प्रतिशत हुने गरी पानी निकाल्नु पर्दछ।

- घाँसलाई टुक्राउने: खाटलमा हाल्नु भन्दा अघि घाँसलाई २ देखि २.५ इन्च सम्मको टुक्रा पार्नु पर्दछ।
- आवश्यकता अनुसार रासायनिक यौगिकहरू मिसाउने: एडिटिभ्स: (क) खुदो: कम कार्बोहाइड्रेट भएको घाँस तथा कोशेबाली घाँसमा खुदो मिसाईन्छ। यो प्रति टन हरियो घाँसमा २०।४० किलो का दरले मिसाउनु पर्दछ। यसले स्टार्चको मात्रा बढाउनाले जीवाणुलाई ल्याक्टिक एसिड बनाउन सहयोग गर्नाले साइलेज बन्न मद्दत गर्दछ। (ख) खनिज अम्ल जस्तै: हाइड्रोक्लोरिक एसिड, सफलयुरिक एसिड, फस्फोरिक एसिड राख्नाले साईलेजमा बनेको एसिड लाईअम्लता मेन्टेन गर्नाले ४.४ पी.एच. अम्लता मेन्टेन गर्दछ। यसले धेरैदिन सम्म साईलेजलाई सुरक्षित राख्न मद्दत गर्दछ। (ग) साईलेजमा कहिलेकाही गहुँको चोकर, मकैको ढुटो, महि आदि मिसाउने गरिन्छ, जसले गर्दापौष्टिकता बृद्धि हुनुको साथैस्वादमा बृद्धि हुन्छ।
- साईलोलालाई घाँसले भर्ने: खाडलको पिंथमा प्लास्टिक अथवा नभएमा केराको पात वा अरु पशुको भारपात बिछ्याउनु पर्दछ। घाँसलाई ओल्याएर, टुक्राई, संयोजकहरू मिसाएर साईलोमा भर्नुपर्दछ। साईलोलालाई भर्दा चारैतिर एकनासले घाँसलाई दाबेर भर्नुपर्दछ। यसरी दाबने काम ८।१० जनाले गोडाले थिचेर गर्नु सकिन्छ। साईलोलालाई राम्ररी दाबिएन भने बीचमा हावा भर्नसक्दछ र यसले एनारोबिक अवस्था श्रृजना गर्नअबरोधगर्दछ र साइलेज कुहिन्छ। एनारोबिक अवस्था कायम भएमा ल्याक्टोबेसिलस जीवाणु सक्रिय रहनाले कार्बोहाइड्रेटलाई ल्याक्टिक एसिडमा परिणत गर्दछ। यसले घाँसलाई साईलेजमा परिणत गर्दछ।
- साइलोको मुख बन्द गर्ने: साइलोमा घाँस भरिसकेपछि त्यसभित्र हावा नपस्ने गरी मुख बन्द गरिदिनुपर्दछ। यसरी मुख बन्द गर्नाले हिलो गोबरको बाक्लो लेप, प्लास्टिक पेपर वा अन्य पदार्थप्रयोगमा ल्याउन सकिन्छ। यसरी साइलोको मुख